

Akeleie, Aquilegia vulgaris

Man kjenner til at akeleie har blitt brukt som medisin siden middelalderen, og urten ble i tidligere tider anvendt som middel mot bl.a. mot feber ved infeksjonssykdommer, kronisk snue, slimfulle opphostninger og forstørrede halslymfekjertler, og i tillegg som et febersenkende middel og et levermiddel ved gulsott og galleblæreplager. Siden frisk urt av akeleie virker astringerende, antiseptisk og sårrensende, har roten blitt brukt utvortes i form av en lotion for å fremskynde helingen av saktegroende sår og til behandling av eksem, lus og andre kroppsparasitter. Da akeleie er giftig og kan gi bivirkninger, er ikke urten egnet til selvmedisinering, og brukes heller ikke lenger i urtemedisinen.

